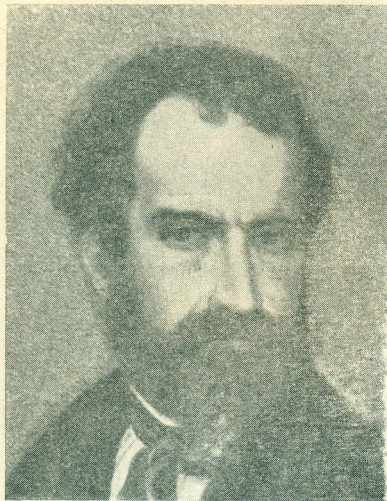

Λύσανδρος Καυτανζόγλου (1844—1862)

Ἐγεννήθη ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸ 1811. Ἀπελθὼν ἐξ Ἑλλάδος νεαρῶτατος ἅμα τῇ ἐκρήξει τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως, κατέφυγεν εἰς Γαλλίαν, ὅπου καὶ διήνυσεν τὰς πρώτας σπουδὰς ἐν Μασσαλίᾳ. Ἐσπούδασεν εἴτα ἀρχιτεκτονικὴν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Καλῶν Τεχνῶν τῆς Ρώμης.

Τὸ 1833 ἔτυχεν βραβείου εἰς τὸν διεθνῆ ἀρχιτεκτονικὸν διαγωνισμόν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μιλάνου. Διεκρίθη ἐνωρίτατα ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ γενόμενος διαδοχικῶς μέλος τῶν Ἀκαδημιῶν Ρώμης, Βολωνίας, Πάρμας, Μιλάνου, Βενετίας, Λονδίνου, Λισσαβῶνος, Μαδρίτης, Βιέννης, Φιλαδελφείας.

Τὸ 1844, κληθεὶς ἐν Ἀθήναις διωρίσθη πρῶτος ἔλληγ διευθυντὴς τοῦ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἀναδιοργανωθέντος Σχολείου τῶν Τεχνῶν καὶ διετήρησε τὴν θέσιν αὐτὴν μέχρι τοῦ 1852, ὁπότε παρητήθη. Ἐθεσε τὰς βάσεις τῆς ὁργανώσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἰδρύματος καὶ συνέβηκε μεγάλως εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος τοῦ Πολυτεχνείου, τοῦ ὁποίου κατέστρωσε τὰ σχέδια. Πλὴν τῆς ἐν τῷ Σχολείῳ τῶν Τεχνῶν δράσεως αὐτοῦ εἰργάσθη ἐπίσης λίαν ἐπιτυχῶς εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς πρωτευούσης καὶ ἄλλων πόλεων δι' ὥραίων οἰκοδομῶν (Ἀρσάκειον, Ναοὶ Ἀγ. Εἰρήνης, Ἀγ. Κωνσταντίνου, Ἀγ. Διονυσίου, Ἀγ. Ἀνδρέου ἐν Πάτραις, πλείστα ἰδιωτικαὶ οἰκοδομαί, σχέδιον πανελληνίου ἡρώου βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Καλῶν Τεχνῶν κλπ). Διεκρίνετο διὰ τὴν ἀπέραντον μόρφωσίν του εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν καὶ διὰ τὸ συνθετικόν του τάλαντον, πολυτίμους δὲ προσήνεγκεν ὑπηρεσίας εἰς τε τὸ ἴδρυμα καὶ τὴν ἐλληνικὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην. Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις τὸ 1885.